ĢENERĀLADVOKĀTES TAMARAS ČAPETAS [*TAMARA ĆAPETA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2024. gada 14. martā [1]

Lieta C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
pret
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Eiropas Komisiju,
Vienoto noregulējuma valdi (VNV),
Spānijas Karalisti,

Banco Santander, SA

Apelācija – Ekonomikas un monetārā politika – Banku savienība – Vienotais noregulējuma mehānisms – Regula (ES) Nr. 806/2014 – 18. pants – Noregulējuma nosacījumi – 20. pants – Vērtējums noregulējuma mērķiem – LESD 296. pants – Pienākums norādīt pamatojumu –

[1] Oriģinālvaloda – angļu.

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Atcelšanas prasība un prasība par zaudējumu atlīdzināšanu – *Banco Popular* noregulējums

I. Ievads

1. Vienotais noregulējuma mehānisms (turpmāk tekstā – "VNM") tika izveidots 2014. gadā[2]. Pirmo reizi tas tika izmantots 2017. gada 6. jūnijā attiecībā uz *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*").

2. Apelācijas sūdzības iesniedzēji ir fiziskas un juridiskas personas, kas bija akcionāri vai kam piederēja pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla instrumenti vai otrā līmeņa pašu kapitāla instrumenti *Banco Popular* pirms noregulējuma shēmas[3] pieņemšanas attiecībā uz to.

3. Savā prasībā Vispārējā tiesā prasītāji pirmajā instancē (apelācijas sūdzības iesniedzēji šajā lietā) apstrīdēja noregulējuma shēmu, Eiropas Komisijas apstiprinājumu un ar to saistītos dokumentus, kā arī pieprasīja zaudējumu atlīdzināšanu un kompensāciju. Šī prasība kopā ar vēl piecām citām prasībām tika izraudzīta par pilotlietu Vispārējā tiesā[4] un noraidīta pēc būtības ar 2022. gada 1. jūnija spriedumu *Eleveté Invest Group and Others*/Komisija un VNV (T-523/17, EU:T:2022:313; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums").

4. Vienlaikus tiek izskatīta vēl viena apelācijas sūdzība saistībā ar *Banco Popular* noregulējumu, proti, lietā C-535/22 P, *Aeris Invest*/Komisija un VNV[5], un iesniegtie argumenti būtiski pārklājas (turpmāk tekstā – "paralēlā apelācijas sūdzība"). Mani secinājumi šajā apelācijas sūdzībā tiek sniegti tajā pašā dienā (turpmāk tekstā – "paralēlie secinājumi"), un šie divi paralēlie secinājumi ir jālasa kopā.

5. Šajā apelācijas tiesvedībā Tiesas uzdevums nav pārbaudīt noregulējuma shēmu un Komisijas apstiprinājumu (un jebkuru citu pirmajā instancē apstrīdēto dokumentu), bet gan to, kā Vispārējā tiesa ir veikusi savu pārbaudi[6]. Saistībā ar šīm divām apelācijas sūdzībām tas nozīmē, ka, veicot Tiesas pārbaudi, pirmkārt, jāpārliecinās, vai Vispārējā tiesa ir pareizi interpretējusi VNM regulas attiecīgās tiesību normas, un, otrkārt, vai Vispārējā tiesa ir pietiekami pārbaudījusi Vienotās noregulējuma valdes (VNV) izstrādāto un Komisijas apstiprināto noregulējuma shēmu.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "VNM regula").

[3] Vienotā noregulējuma valdes izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmums SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmas pieņemšanu (turpmāk tekstā – "noregulējuma shēma"). Noregulējuma shēmu apstiprināja ar Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1246 (2017. gada 7. jūnijs), ar ko apstiprina *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.; turpmāk tekstā – "Komisijas apstiprinājums").

[4] Pārējās pilotlietas ir: 1) spriedums, 2022. gada 1. jūnijs, *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV (T-510/17, EU:T:2022:312). Apelācijas sūdzība lietā C-539/22 P *Del Valle Ruíz* u.c./Komisija un VNV tika iesniegta, bet 2023. gada 22. jūlijā atsaukta; 2) spriedums, 2022. gada 1. jūnijs, *Aeris Invest*/Komisija un VNV (T-628/17, EU:T:2022:315). Apelācijas sūdzība par šo spriedumu tiek izskatīta Tiesā lietā C-535/22 P, *Aeris Invest*/Komisija un VNV; 3) spriedums, 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija (T-570/17, EU:T:2022:314). Šis spriedums netika pārsūdzēts; 4) spriedums, 2022. gada 1. jūnijs, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *SFL*/VNV (T-481/17, EU:T:2022:311). Pašreiz tiek izskatītas divas apelācijas sūdzības par šo spriedumu. Pirmā ir lietā C-551/22 P Komisija/VNV. Skat. ģenerāladvokātes T. Čapetas secinājumus lietā Komisija/VNV (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Otrā ir lietā C-448/22 P *SFL*/VNV; 5) rīkojums, 2019. gada 24. oktobris, *Liaño Reig*/VNV (T-557/17, nav publicēts, EU:T:2019:771). Šo rīkojumu Tiesa apstiprināja apelācijas tiesvedībā, 2021. gada 4. marta spriedumā *Liaño Reig*/VNV (C-947/19 P, EU:C:2021:172) nospriežot, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka apstrīdētā tiesību norma nav nodalāma no VNV noregulējuma shēmas.

[5] Par spriedumu, 2022. gada 1. jūnijs, *Aeris Invest*/Komisija un VNV (T-628/17, EU:T:2022:315; turpmāk tekstā – "paralēlais pārsūdzētais spriedums").

[6] Tiesa ir norādījusi, ka "apelācijas tiesvedībā Tiesas veiktās pārbaudes priekšmets ir, piemēram, pārbaudīt to, vai Vispārējā tiesa ir sniegusi juridiskā ziņā pietiekamas atbildes uz prasītāja izvirzītajiem argumentiem". Spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Autostrada Wielkopolska*/Komisija un Polija (C-933/19 P, EU:C:2021:905, 50. punkts).

6. Tiesa nostiprināja atbilstīgo pārbaudes tiesā standartu savā nesenajā spriedumā *Crédit lyonnais* [7]. Minētajā lietā Tiesa atzina, ka Savienības tiesas nedrīkst ar savu lēmumu aizstāt Savienības iestādes lēmumu. Tām ir tikai jāpārliecinās, ka šis lēmums nav balstīts uz saturiski nepareiziem faktiem un ka tajā nav pieļauta neviena acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana [8].

7. Šo standartu apstiprina Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 47. panta prasības. Lai tiesas pārbaude būtu iedarbīga un garantētu tiesības uz aizstāvību, ir svarīgi, "lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu, vai nu pati iepazīstoties ar šo lēmumu, vai arī tādējādi, ka pēc šīs personas pieprasījuma tai tiek darīts zināms šī lēmuma pamatojums, neskarot kompetentās tiesas tiesības pieprasīt attiecīgajai iestādei sniegt šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, būdama pilnībā informēta, izlemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā" [9].

8. Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai atstāt spēkā abus pārsūdzētos spriedumus.

II. Notikumi, kuru rezultātā tika sākta tiesvedība Vispārējā tiesā

9. Šajā apelācijas sūdzībā būtiskos faktus, kas sīkāk izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 25.–83. punktā, var apkopot šādi.

10. *Banco Popular* finansiālā situācija sāka pasliktināties 2016. gadā. 2016. gada 5. decembrī VNV izpildsesijā pieņēma *Banco Popular* grupas noregulējuma plānu. 2016. gada noregulējuma plānā augstākas prioritātes noregulējuma instruments bija VNM regulas 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments. Tomēr galīgajā pieņemtajā noregulējumā šis plāns netika izmantots.

11. 2017. gada aprīlī *Banco Popular* sāka privātas pārdošanas procedūru ar mērķi to pārdot spēcīgam konkurentam, kas atjaunotu tās finansiālo stāvokli. Termiņš, līdz kuram potenciālajiem pircējiem, kurus interesē *Banco Popular* iegāde, bija jāiesniedz savs piedāvājums, sākotnēji tika noteikts 2017. gada 10. jūnijā un pēc tam pārcelts līdz 2017. gada jūnija beigām. *Banco Santander SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Santander*") 2017. gada 16. maija vēstulē informēja *Banco Popular*, ka tā nevar iesniegt saistošu cenas piedāvājumu privātas pārdošanas procedūrā.

12. VNV priekšsēdētāja *Elke König* 2017. gada 23. maijā sniedza interviju televīzijas kanālam *Bloomberg*, kurā viņai citstarp tika uzdots jautājums par *Banco Popular* situāciju.

13. 2017. gada maijā vairākos ziņu portālos, tostarp *Reuters*, tika atspoguļotas *Banco Popular* grūtības. *Reuters* publicētajā rakstā citstarp bija minēts, ka, atsaucoties uz ES ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu tikt likvidēta, ja tai neizdosies atrast pircēju. No šī raksta izrietēja, ka minētais ierēdnis ir arī norādījis, ka VNV priekšsēdētāja nesen bija izteikusi "agrīnu brīdinājumu" un paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos. Tajā pašā dienā VNV publicēja paziņojumu presei, kurā apstrīdēja šā raksta saturu.

[7] Spriedums, 2023. gada 4. maijs ECB/*Crédit lyonnais* (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Šo pieeju izmantoja arī Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 110.–115. punktā un paralēlā pārsūdzētā sprieduma 115.–119. punktā.

[8] Spriedums, 2023. gada 4. maijs, ECB/*Crédit lyonnais* (C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55. punkts).

[9] Spriedums, 2020. gada 24. novembris, *Minister van Buitenlandse Zaken* (C-225/19 un C-226/19, EU:C:2020:951, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

14. 2017. gada jūnija pirmajās dienās *Banco Popular* saskarās ar masveida skaidras naudas izņemšanu.

15. VNV izpildsesijā 2017. gada 3. jūnijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/06, kas adresēts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds; turpmāk tekstā – "*FROB*"), par *Banco Popular* pārdošanu. VNV apstiprināja, ka *FROB* var nekavējoties sākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja *FROB* prasības pārdošanai atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam [10]. VNV īpaši norādīja, ka *FROB* ir jāsazinās ar pieciem potenciālajiem pircējiem, kuri tika aicināti iesniegt piedāvājumu iepriekšējā privātajā pārdošanas procedūrā, ko vadīja *Banco Popular*. No pieciem potenciālajiem pircējiem divi nolēma nepiedalīties pārdošanas procedūrā, un vienu Eiropas Centrālā banka (turpmāk tekstā – "ECB") izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ.

16. 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu (turpmāk tekstā – "1. vērtējums"), kura mērķis saskaņā ar VNM regulas 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu bija noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras sākšanas nosacījumi. Šo vērtējumu veica *Deloitte*, kuru VNV nolīga 2017. gada 23. maijā kā neatkarīgu ekspertu.

17. 2017. gada 5. jūnija rītā *Banco Popular* iesniedza *Banco de España* (Spānijas Bankai) pirmo pieteikumu par ārkārtas likviditātes palīdzību (turpmāk tekstā – "*ELA*") un pēcpusdienā – otru pieteikumu, kurā tika palielināta prasītā summa būtiskas likviditātes kustības dēļ. Pamatojoties uz Spānijas Bankas lūgumu un pēc tajā pašā dienā ECB veiktā vērtējuma attiecībā uz *Banco Popular* lūgumu par *ELA*, ECB padome neizteica iebildumus par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* laikposmā līdz 2017. gada 8. jūnijam. *Banco Popular* saņēma daļu šīs *ELA*, tomēr Spānijas Banka nespēja *Banco Popular* sniegt pārējo *ELA* [11].

18. ECB 2017. gada 6. jūnijā konstatēja, ka *Banco Popular* kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga (turpmāk tekstā – "NMMI") VNM regulas 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un saskaņā ar VNM regulas 18. panta 1. punkta trešo daļu paziņoja par šo novērtējumu VNV [12].

19. Tajā pašā dienā *Deloitte* iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – "2. vērtējums") saskaņā ar VNM regulas 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem [13].

20. *FROB* 2017. gada 7. jūnijā informēja VNV, ka tajā pašā dienā plkst. 3.12 tā bija saņēmusi no *Banco Santander* saistošu piedāvājumu, kurā tā piedāvāja iegādāties *Banco Popular* akcijas par 1 EUR. *FROB* ierosināja VNV pieņemt šo piedāvājumu.

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 2014/59").

[11] Lietas faktiskajos materiālos nav sniegti iespējamie skaidrojumi, kāpēc Spānijas Banka nevarēja *Banco Popular* nodrošināt *ELA* pilnā apmērā.

[12] Šā novērtējuma nekonfidenciāla versija ir pieejama tīmekļvietnē https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

[13] Šajā vērtējumā citstarp *Banco Popular* ekonomiskā vērtība tika aprēķināta 1,3 miljardu EUR vērtībā labākajā gadījumā, mīnus 8,2 miljardu EUR vērtībā visnelabvēlīgākajā gadījumā un mīnus 2 miljardu EUR vērtībā atbilstoši visprecīzākajiem aprēķiniem.

21. VNV 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā piekrita *Banco Santander* piedāvājumam un pieņēma noregulējuma shēmu. Tika izmantots uzņēmuma pārdošanas instruments [14], saskaņā ar kuru tika norakstītas visas esošās *Banco Popular* akcijas (pirmā līmeņa pamata kapitāls) un pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti. Otrā līmeņa kapitāla instrumenti tika konvertēti jaunās akcijās, kuras pēc tam tika pārvestas *Banco Santander* un kuru cena bija 1 EUR.

22. Šī shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai plkst. 5.13. Plkst. 6.30 ar lēmumu, kas tika paziņots VNV, Komisija apstiprināja noregulējuma shēmu.

23. 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* nosūtīja VNV VNM regulas 20. panta 16.–18. punktā paredzēto vērtējumu par atšķirīgu attieksmi, kas tika veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "3. vērtējums")

24. 2020. gada 17. martā VNV pieņēma Lēmumu SRB/EES/2020/52 [15], kurā noteica, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, nav tiesību saņemt kompensāciju no vienotā noregulējuma fonda (turpmāk tekstā – "VNF") atbilstoši VNM regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam [16].

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

25. Prasītāji pirmajā instancē 2017. gada 7. augustā Vispārējā tiesā iesniedza prasību, lūdzot atcelt noregulējuma shēmu un Komisijas apstiprinājumu, prasot atlīdzināt zaudējumus un lūdzot atcelt 2. vērtējumu, kā arī izmaksāt kompensāciju.

26. 2019. gada 12. aprīlī Spānijas Karaliste un *Banco Santander* saņēma atļauju iestāties lietā Komisijas un VNV atbalstam.

27. Ar 2021. gada 12. maija rīkojumu Tiesa pieprasīja VNV iesniegt noregulējuma shēmas pilnās versijas, 2. vērtējumu, ECB 2017. gada 6. jūnija novērtējumu, ka *Banco Popular* ir NMMI, un ECB 2017. gada 18. maija vēstuli *Banco Popular*. Izskatījusi šos dokumentus, Vispārējā tiesa nolēma, ka tie nav nepieciešami lietas izskatīšanai, un ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu izņēma tos no lietas materiāliem.

28. Vispārējā tiesa pilnībā noraidīja prasību kā nepamatotu.

IV. Tiesvedība Tiesā

29. Apelācijas sūdzības iesniedzēji 2022. gada 11. augustā iesniegtajā apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

[14] Saskaņā ar VNM regulas 24. pantu.

[15] Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2020, C 91, 2. lpp.), pieejams šeit: eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] Šo VNV lēmumu apstrīdēja vairāki *Banco Popular* bijušie akcionāri. Vispārējā tiesa noraidīja šo apstrīdēšanas prasību 2023. gada 22. novembra spriedumā *Del Valle Ruíz* u.c./VNV (T-302/20, T-303/20 un T-307/20, EU:T:2023:735). Šis spriedums netika pārsūdzēts.

– apmierināt Vispārējā tiesā iesniegtos prasījumus atcelt noregulējuma shēmu un Komisijas apstiprinājumu un attiecīgi piespriest Komisijai un VNV atmaksāt apelācijas sūdzības iesniedzēju ieguldījumus *Banco Popular* vai pakārtoti – piespriest tām atlīdzināt zaudējumus, pamatojoties uz to ārpuslīgumisko atbildību;

– piespriest Komisijai un VNV atlīdzināt tiem zaudējumus, pamatojoties uz ārpuslīgumisko atbildību;

– atcelt 2. vērtējumu un piespriest Komisijai un VNV atlīdzināt tiem zaudējumus;

– piespriest Komisijai un VNV atlīdzināt ar pirmās instances tiesvedību un apelācijas tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus;

– noteikt, lai piešķirtajām summām tiktu pieskaitīti kompensācijas procenti, sākot no 2017. gada 23. maija vai pakārtoti – sākot no 2017. gada 7. jūnija, līdz sprieduma pasludināšanas dienai, kā arī nokavējuma procenti, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, izņemot tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, par kuriem nokavējuma procenti tiks aprēķināti tikai no sprieduma pasludināšanas dienas;

– piešķirt tiem jebkādu citu papildu kompensāciju, kas tiks uzskatīta par piemērotu.

30. Komisijas, VNV, Spānijas Karalistes un *Banco Santander* prasījumi Tiesai ir šādi:

– pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību;

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt ar apelācijas tiesvedību un pirmās instances tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

31. *Banco Santander* papildu prasījums ir šāds: ja Tiesa apmierinātu apelācijas sūdzību un saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu nolemtu pati lemt par prasību atcelt tiesību aktu, tai būtu:

– saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu jāierobežo sprieduma tvērums un jāapstiprina *Banco Popular* pārdošanas *Banco Santander* sekas.

V. Juridiskā analīze

32. Apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza četrus apelācijas pamatojumus. Pirmais apelācijas pamatojums attiecas uz to, ka pārsūdzētajā spriedumā ir kļūdaini interpretēts un piemērots VNM regulas 18. pants. Saskaņā ar otro apelācijas pamatojumu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā ir kļūdaini interpretēts un piemērots VNM regulas 20. pants. Trešajā apelācijas pamatojumā, balstoties uz LESD 264. pantu, apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdz atlīdzināt zaudējumus, pamatojoties uz pirmajā instancē apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Visbeidzot, ceturtais apelācijas pamatojums attiecas uz pārsūdzētajā spriedumā pieļautajām kļūdām saistībā ar patstāvīgu prasījumu par Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību.

33. Kā minēts iepriekš, uzskatu, ka šī apelācijas sūdzība ir jālasa kopā ar paralēlajiem secinājumiem. Tādējādi šīs apelācijas sūdzības pirmais pamatojums ir analizēts paralēlo secinājumu 20.–48. punktā, savukārt otrā apelācijas pamatojuma piektā un sestā daļa [17] ir aplūkota minēto secinājumu 49.–86. punktā.

34. Pārējie apelācijas pamatojumi attiecas, pirmkārt, uz apgalvotajiem VNM regulas 20. panta pārkāpumiem, kurus aplūkošu A sadaļā. Otrkārt, tie attiecas uz prasību par zaudējumu atlīdzināšanu, kuru analizēšu B sadaļā. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēji atsaucas arī uz Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību, kuru aplūkošu C sadaļā.

35. Turpmākajā analīzē paskaidrošu iemeslus, kāpēc Tiesai būtu pilnībā jānoraida apelācijas sūdzība.

A. VNM regulas 20. pants

36. Otrā apelācijas pamatojuma pirmajās četrās daļās apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas [18] VNM regulas 20. panta interpretācijā un piemērošanā dažādiem *Banco Popular* vērtējumiem. Atgādinu, ka *Banco Popular* noregulējuma procedūra ietvēra trīs vērtējumus [19].

37. Kā Tiesa apstiprināja spriedumā *Aeris Invest*/VNV [20], VNM regulas 20. pants attiecas uz divu veidu vērtējumiem. Pirmo (provizorisko) vērtējumu reglamentē VNM regulas 20. panta 1.–15. punkts. Otro (galīgo) vērtējumu reglamentē VNM regulas 20. panta 16.–18. punkts, un tas ir jāveic neatkarīgai personai.

38. Vispārējā tiesa konstatēja, ka *Banco Popular* noregulējuma gadījumā 1. un 2. vērtējums ir piederīgs pirmajai kategorijai, savukārt 3. vērtējums ir piederīgs otrajai kategorijai [21].

39. Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka 1. un 2. vērtējums ir objektīvs, piesardzīgs un reālistisks, kā tas ir prasīts VNM regulas 20. panta 1. punktā.

40. Uzskatu, ka Vispārējā tiesa ir pareizi norādījusi [22], ka gan 1., gan 2. novērtējums bija provizoriski, tāpēc tajos ietvertā informācija noteikti bija neskaidra vai tuvināta.

41. Vispārējā tiesa faktiski sīki izvērtēja 2. vērtējumu attiecībā uz katru aktīvu kategoriju, ņemot vērā tās situācijas steidzamību, kurā *Deloitte* veica vērtēšanu [23].

[17] Tajā paralēlās apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un ir pārkāpusi Hartas 47. pantu.

[18] Pārsūdzētais spriedums, 279.–282. punkts un 346.–425. punkts.

[19] Skat. šo secinājumu 16., 19., 23. un 24. punktu.

[20] Spriedums, 2021. gada 21. decembris, *Aeris Invest*/VNV (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 70. un 71. punkts).

[21] Turpat, 72. punkts.

[22] Pārsūdzētais spriedums, 294., 347. un 357. punkts.

[23] Tiesa konstatēja, ka "lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpe ir jāsamēro ar materiālajām iespējām un tehniskajiem apstākļiem vai termiņu, kādā tas ir jāpieņem". Spriedums, 2012. gada 6. novembris, *Éditions Odile Jacob*/Komisija (C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

42. Visbeidzot, manuprāt, Vispārējā tiesa pamatoti atsaucās uz atšķirīgiem mērķiem, kuriem izmantoja 1. un 2. vērtējumu, atšķirīgajiem to sagatavošanas laika posmiem (pieejamās informācijas atšķirībām), un tādējādi pareizi secināja, ka tie nebija pretrunīgi [24].

43. Tāpēc uzskatu, ka Vispārējā tiesa pareizi interpretēja un piemēroja VNM regulas 20. panta 1. punktu.

44. Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu [25], konstatējot, ka saistībā ar 1. un 2. vērtējumu nav pārkāptas VNM regulas 20. panta 5. punkta prasības [26].

45. Attiecībā uz VNM regulas 20. panta 5. punkta a) apakšpunktā noteikto mērķi Vispārējā tiesa konstatēja, ka 1. vērtējumā VNV veica šā mērķa analīzi, lai noteiktu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi saskaņā ar minētās regulas 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu [27]. Apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentācijā nav nekā tāda, kas liktu apšaubīt Vispārējās tiesas analīzes pamatotību.

46. Vispārējā tiesa arī pamatoti analizēja 2. vērtējuma atbilstību VNM regulas 20. panta 5. punkta b), f) un g) apakšpunktā noteiktajiem mērķiem, ņemot vērā, ka minētajā vērtējumā *Deloitte* atsaucās uz Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta b), f) un g) apakšpunktu, kuros būtībā ir noteikti tādi paši mērķi [28].

47. Apelācijas sūdzības iesniedzēji pamatoti apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 298. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini apgalvojusi, ka nav izvirzīts neviens konkrēts arguments attiecībā uz VNM regulas 20. panta 5. punkta c) apakšpunkta mērķi [29].

48. Tomēr Vispārējā tiesa pamatoti atsaucās uz VNM regulas 20. panta 10. punktu, saskaņā ar kuru provizoriskais vērtējums "atbilst 4. punkta prasībām un, ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams, 1., 7. un 9. punkta prasībām". Šajā normā nav pieminēts 20. panta 5. punkts. Turklāt Vispārējā tiesa arī pamatoti apgalvoja, ka VNM regulas 20. panta 11. punkts ir būtisks, jo tajā norādīts, ka vērtējumu, kas neatbilst 20. panta 5. punktā izklāstītajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtējumu, – tieši tāds arī bija 1. un 2. vērtējums.

49. Tāpēc uzskatu, ka Vispārējā tiesa nav kļūdaini interpretējusi VNM regulas 20. panta 5. punktu.

[24] Skat. arī paralēlajos secinājumos sniegto analīzi par vērtējumiem un pienākumu norādīt pamatojumu, 54.–70. punkts.

[25] Pārsūdzētais spriedums, 286.–304. punkts.

[26] Saskaņā ar VNM regulas 20. panta 5. punktu vērtēšanas nolūki ir: "a) gūt informāciju, lai konstatētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi; b) ja noregulējuma nosacījumi ir izpildīti, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz 2. pantā minēto vienību; c) ja tiek piemērotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai struktūras izmaiņu apmēru un par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas apmēru; [..] f) ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem un vairotu noregulējuma iestādes izpratni par to, ko, piemērojot 24. panta 2. punkta b) apakšpunktu, nozīmē komerciāli nosacījumi; g) visos gadījumos nodrošināt to, lai brīdī, kad tiek piemēroti noregulējuma instrumenti vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, tiktu pilnībā atzīti visi 2. pantā minētās vienības aktīvu zaudējumi."

[27] Pārsūdzētais spriedums, 292. un 293. punkts.

[28] Pārsūdzētais spriedums, 300. un 301. punkts.

[29] Tie atsaucas uz savas replikas pirmajā instancē 61.–66. punktu, kur šis mērķis patiešām ir aplūkots.

50. Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka saistībā ar 2. vērtējumu nav pārkāptas VNM regulas 20. panta 7. un 9. punkta prasības.

51. Vispārējā tiesa konstatēja, ka VNM regulas 20. panta 10. punkts, kas attiecas uz provizoriskajiem vērtējumiem, paredz, ka 20. panta 1., 7. un 9. punkts ir jāizpilda, "ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams" [30].

52. Tāpēc, manuprāt, nosacījums "ciktāl tas ir praktiski iespējams" pamatoti ietver iespēju, ka vērtēšana ir veikta, izmantojot konsolidēto bāzi, nevis par katru vienību, kas veido *Banco Popular*, jo – kā to pamatoti norādījusi Vispārējā tiesa – VNM regulas 20. panta 7. punktā tas nav prasīts [31].

53. Vispārējā tiesa arī nav pieļāvusi kļūdu, secinot, ka 2. vērtējums atbilst VNM regulas 20. panta 9. panta prasībām, pat ja tajā nav iekļauts kreditoru sadalījums kategorijās, jo šāda informācija nebija pieejama līdz 3. vērtējuma veikšanai [32].

54. Ceturtkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu VNM regulas 20. panta 10. un 11. punkta interpretācijā un piemērošanā attiecībā uz 2. vērtējumu. Tie apgalvo: tā kā pēc 2. vērtējuma (kas ir provizorisks saskaņā ar VNM regulas 20. panta 10. punktu) netika veikts galīgais *ex post* vērtējums (pretēji VNM regulas 20. panta 11. punkta otrajā teikumā noteiktajam), noregulējuma shēma, kas pieņemta, pamatojoties uz šādu provizorisku vērtējumu, nav derīga.

55. VNV, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, apstiprināja, ka tā neveiks *ex post* galīgo vērtējumu, jo tam nebūtu praktiskā nolūka, kas noteikts VNM regulas 20. panta 11. punktā [33].

56. Vispārējā tiesa atsaucās uz VNM regulas 20. panta 13. punktu, kurā noteikts, ka "provizorisks vērtējums, kas izdarīts saskaņā ar 10. un 11. punktu, der par pamatu tam, lai Valde lemtu par noregulējuma darbībām", un konstatēja, ka *ex post* vērtējuma neveikšana neietekmē noregulējuma shēmas likumību [34]. Turklāt Vispārējā tiesa konstatēja, ka vērtējums, kas tiktu veikts *pēc* noregulējuma shēmas pieņemšanas un tās apstiprināšanas Komisijā, nevarētu ietekmēt šīs shēmas vai apstiprinājuma likumību [35].

57. Ņemot vērā Tiesas konstatējumus spriedumā *Aeris Invest*/VNV [36], uzskatu, ka Vispārējā tiesa ir pareizi interpretējusi un piemērojusi VNM regulas 20. panta 10. un 11. punktu.

58. Tādējādi ierosinu Tiesai otrā apelācijas pamatojuma pirmās četras daļas noraidīt kā nepamatotas.

30 Pārsūdzētais spriedums, 414. punkts.

31 Pārsūdzētais spriedums, 415. punkts.

32 Pārsūdzētais spriedums, 421. un 422. punkts.

33 VNV arī apgalvoja, ka šāda *ex post* galīgā vērtējuma nodrošinātā kompensācijas funkcija, kas paredzēta VNM regulas 20. panta 12. punktā, nebūtu piemērojama attiecībā uz šo noregulējuma darbību. Tiesa 2021. gada 21. decembra spriedumā *Aeris Invest*/VNV (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 80.–82. punkts) apstiprināja, ka VNM regulas 20. panta 12. punkts nav piemērojams attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

34 Pārsūdzētais spriedums, 280. punkts.

35 Pārsūdzētajā spriedumā, 281. un 282. punkts, atsaucoties uz spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija (C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Spriedums, 2021. gada 21. decembris, *Aeris Invest*/VNV (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

B. Prasība par zaudējumu atlīdzināšanu

59. Trešajā apelācijas pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzēji vienā rindkopā tikai norāda, ka uztur savus argumentus attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzināšanu.

60. Lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda paralēlās apelācijas sūdzības attiecīgos punktus, tie tikai vispārīgi atsaucas uz savu prasību par zaudējumu atlīdzināšanu un LESD 264. pantu, neprecizējot, kādu kļūdu Vispārējā tiesa, iespējams, ir pieļāvusi [37].

61. Saskaņā ar Tiesas iedibināto judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī no Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda apstrīdētie sprieduma elementi, kuru atcelšana tiek lūgta, kā arī juridiskie argumenti, ar kuriem konkrēti var atbalstīt šo lūgumu [38].

62. Tādēļ ierosinu Tiesai atzīt šo apelācijas pamatojumu par acīmredzami nepieņemamu.

C. Savienības ārpuslīgumiskā atbildība

63. Ceturtajā apelācijas pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus argumentus. Pirmkārt, tie apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav konstatējusi, ka VNV ir pārkāpusi VNM regulas 88. pantā un LESD 339. pantā noteikto konfidencialitātes pienākumu. Pārkāpums attiecas uz VNV priekšsēdētājas *E. König* 2017. gada 23. maijā sniegto interviju aģentūrai *Bloomberg*, kas tika publicēta dažādos plašsaziņas līdzekļos, un iespējamo informācijas noplūdi [39]. Tie arī apgalvo, ka VNV un Komisija ir pārkāpušas konfidencialitātes pienākumu, jo tās ieņēma pasīvu nostāju un neveica iekšējo izmeklēšanu saistībā ar apgalvoto informācijas noplūdi *Reuters* publicētajā rakstā.

64. Otrkārt, tie apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka to iebildumi pret 2. vērtējumu un no tā izrietošā prasība par zaudējumu atlīdzināšanu nav pieņemami.

65. Savā pirmajā argumentā apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka informācija par to, ka *Banco Popular* tiek uzraudzīta, pati par sevi ir konfidenciāla – pretēji Vispārējās tiesas apgalvotajam pārsūdzētā sprieduma 613. punktā.

66. VNM regulas 116. apsvērumā noteikts, kāda informācija uzskatāma par konfidenciālu: informācija par noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu, kā arī par šo plānu izvērtēšanas rezultātiem, kā arī jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā.

[37] Tas ir uzskatāms par nepieņemamu, ņemot vērā Tiesas spriedumu, 2022. gada 28. aprīlis, *Changmao Biochemical Engineering*/Komisija (C-666/19 P, EU:C:2022:323, 187.–189. punkts). Turklāt "šīm prasībām neatbilst tāda apelācijas sūdzība, kas neietver nevienu argumentu, kurā būtu konkrēti norādīta attiecīgajā spriedumā vai rīkojumā pieļautā tiesību kļūda". Spriedums, 2021. gada 14. oktobris, *NRW.Bank*/VNV (C-662/19 P, EU:C:2021:846, 36. punkts).

[38] Spriedums, 2020. gada 21. oktobris, ECB/*Estate of Espírito Santo Financial Group* (C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

[39] Vispārējā tiesa savā analīzē pievērsās tikai intervijai *Bloomberg* un *Reuters* publicētajam rakstam, jo pirmajā instancē prasītāji nenorādīja, kādi ir citi apgalvotie VNV paziņojumi. Pārsūdzētais spriedums, 610. punkts.

67. Vispārējā tiesa pārbaudīja informāciju, ko VNV priekšsēdētāja sniedza intervijā. Konkrēti, viņa norādīja: "Es nekad nerunāju par konkrētām bankām Mūsu radara ekrānos atrodas vairāk nekā viena banka un, protams, *Banco Popular* gadījumu mēs novērojam, tomēr tas nav vienīgais gadījums, kuru mēs novērojam.[40]"

68. Vispārējā tiesa konstatēja, ka izteikumi bija vispārīgi un ka "informācija, saskaņā ar kuru *Banco Popular* kā kredītiestāde, uz kuru attiecas vienotais uzraudzības mehānisms, tiek "uzraudzīta", nav konfidenciāla"[41]. Vispārējā tiesa piebilda, ka informācija par to, ka *Banco Popular* bija pakļauta ECB pārbaudei, jau bija publiskota[42].

69. Uzskatu, ka Vispārējā tiesa pamatoti atzina VNV priekšsēdētājas izteikumus par pietiekami vispārīgiem, kuros tādējādi netika izpausta informācija, ka attiecībā uz *Banco Popular* ir sākts process, kurā tiek noteikts, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, – proti, informācija, kas būtu konfidenciāla saskaņā ar VNM regulas 116. apsvērumu.

70. Attiecībā uz *Reuters* rakstu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 619.–643. punktā konstatēja, ka nav pierādīts, ka informācijas noplūdi būtu izraisījis VNV darbinieks, un ka VNV bezdarbība un informācijas noplūdes noliegšana nepierāda, ka tā ir atbildīga par šo noplūdi.

71. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 623. punktā Vispārējā tiesa pamatoti norādīja, ka pirmajā instancē prasītāji "neprecizē, kura šajā pantā iekļautā informācija ir konfidenciāla, ne arī to, cik lielā mērā tās izpaušana būtu uzskatāma par VNV vai Komisijas dienesta noslēpuma prasību pārkāpumu".

72. Pārsūdzētā sprieduma 625. punktā Vispārējā tiesa turklāt norādīja, ka VNV publicēja paziņojumu presei, kurā noliedza VNV priekšsēdētājas sniegtās intervijas plašo interpretāciju *Reuters* rakstā.

73. Pārsūdzētā sprieduma 628.–632. punktā Vispārējā tiesa arī atsaucās uz citu publiski pieejamu informāciju, kas pierāda, ka *Reuters* rakstā nav izpausta nekāda konfidenciāla informācija.

74. Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 637. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka prasītāji pirmajā instancē nav iesnieguši nekādus pierādījumus apgalvojumam, ka VNV darbinieks vai Komisijas ierēdnis ir atbildīgi par informācijas noplūdi *Reuters*.

75. Apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini novērtējusi vairākus faktus, tomēr neapgalvo, ka tie ir sagrozīti. Tas attiecas uz intervijā *Bloomberg* sniegto faktu salīdzinājumu ar *Reuters* rakstā ietvertajiem faktiem, kā arī iespējamo informācijas noplūdi Spānijas administratīvajām iestādēm.

76. Uzskatu šos argumentus par nepieņemamiem, jo Tiesas kompetencē nav nedz faktu konstatēšana, nedz pierādījumu pārbaude, izņemot gadījumus, kad apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus un ka šāds sagrozījums ir acīmredzams no Tiesas lietā esošajiem dokumentiem[43].

[40] Pārsūdzētais spriedums, 612. punkts.

[41] Turpat, 613. punkts.

[42] Turpat, 614. punkts.

[43] Spriedums, 2010. gada 2. septembris, Komisija/*Deutsche Post* (C-399/08 P, EU:C:2010:481, 63. punkts); spriedums, 2015. gada 29. oktobris, Komisija/*ANKO* (C-78/14 P, EU:C:2015:732, 54. punkts).

77. Turklāt lietas dalībniekam, kas apgalvo, ka notikusi pierādījumu sagrozīšana, ir precīzi jānorāda elementi, kurus Vispārējā tiesa ir sagrozījusi, un jāpierāda kļūdas analīzē, kuru dēļ, viņaprāt, tā veikusi šo sagrozīšanu [44].

78. Apelācijas sūdzības iesniedzēji vienīgi sīkāk izklāsta faktus, kurus Vispārējā tiesa jau ir izvērtējusi, nepierādot, ka tā būtu sagrozījusi pierādījumus.

79. Tāpēc uzskatu, ka Vispārējā tiesa pamatoti secināja, ka VNV un Komisija nav pārkāpušas konfidencialitātes pienākumu, kas tām noteikts saskaņā ar VNV regulas 88. pantu un LESD 339. pantu.

80. Ja Tiesa konstatētu pretējo, būtu jāizvērtē iespējamā cēloņsakarība starp šo pārkāpumu un apelācijas sūdzības iesniedzējiem nodarītajiem zaudējumiem.

81. Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 653.–674. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini konstatējusi, ka nepastāv cēloņsakarība starp konfidencialitātes pārkāpumu un nepieciešamību piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru.

82. Uzskatu, ka Vispārējā tiesa pamatoti norāda, ka jau pirms 2017. gada 23. maijā notikušās intervijas *Banco Popular* bija smagas likviditātes problēmas un ka *Banco Popular* likviditātes krīzi izraisīja vairāki faktori, kuru pamatā bija 2017. gada februārī un aprīlī paziņotie sliktie bankas rezultāti.

83. Uzskatu, ka Vispārējā tiesa, atsaucoties uz judikatūru par cēloņsakarību, ir pamatoti secinājusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji pirmajā instancē nav pierādījuši pietiekami tiešu saikni starp zaudējumiem un rīcību, par kuru ir celti iebildumi, proti, šai rīcībai ir jābūt galvenajam zaudējumu cēlonim [45].

84. Tāpēc uzskatu, ka ceturtā apelācijas pamatojuma pirmā daļa būtu jānoraida.

85. Attiecībā uz otro argumentu Vispārējā tiesa atsaucās uz VRM regulas 20. panta 15. punktu [46] un secināja, ka nav iespējams celt atsevišķu prasību, lai apstrīdētu 2. vērtējumu [47].

86. Vispārējā tiesa arī konstatēja, ka prasība par zaudējumu atlīdzināšanu nav pieņemama, jo VNV regulā nav paredzēta iespēja prasīt zaudējumu atlīdzināšanu, turklāt prasītāji pirmajā instancē nebija norādījuši precīzu nodarīto zaudējumu apmēru un precīzu prasītā zaudējumu atlīdzinājuma apmēru. Vispārējā tiesa pamatoja šo konstatējumu, uzsverot, ka prasītāji pirmajā instancē nav savā prasībā ietvēruši nevienu nosacījumu, kas nepieciešams, lai Eiropas Savienībai iestātos ārpuslīgumiskā atbildība LESD 340. panta izpratnē [48].

87. Tāpēc ierosinu Tiesai apstiprināt Vispārējās tiesas konstatējumu attiecībā uz ceturtā apelācijas pamatojuma otro daļu.

[44] Spriedums, 2022. gada 10. novembris, Komisija/*Valencia Club de Fútbol* (C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. punkts).

[45] Pārsūdzētais spriedums, 655. punkts, atsauce uz spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *BP/FRA* (T-838/16, EU:T:2019:494, 217. punkts un tajā minētā judikatūra).

[46] "Vērtējums ir [VNV] lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa. Uz pašu vērtējumu neattiecas atsevišķas pārsūdzības tiesības tiesā, bet to var pārsūdzēt kopā ar [VNV] lēmumu."

[47] Pārsūdzētais spriedums, 680.–682. punkts.

[48] Pārsūdzētais spriedums, 685., 689. un 697. punkts.

VI. Secinājumi

88. Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai:

– apelācijas sūdzību noraidīt;

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.